

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXV. De Magnentio & Vetrannione tyrannis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

αἰθέτερον διαπύρως ἀσπιδάζοντες, καὶ ἁγνότες τότε τῆς ἀσπιδόσεως ἀσπιδῆς, Ἰππὶ τῷ ῥώμῳ ἀνήλθον βιβλίον τε μέλανοῖας τῷ Ἰππικῷ πρὸς τὸν Ἰππιδόντες, τῷ τε ὁμοσσίῳ συνέθεντο καὶ γράμματα πρὸς ἀθανάσιον διαπεμφθέντα, κοινωμένοι αὐτῶν ἔλοιπὲν ὁμολόγησαν ἕτω μὴν ἐν τότε ἐξασάκιθαι καὶ ἐάλῃς τοῖς Ἰππιδάνασιῳ γεγονόσιν ἡττηθέντες, ὡς ἐφίλω, τῷ ὁμοσσίῳ συνέθεντο ἀθανάσιον ἢ διὰ πλησίον Ἰππὶ τῷ ἀλεξάνδρειαν ἐπορεύετο καὶ πόλεις τε παρὼν ἐδίδασκε, τὰς μὲν δρεπανίζουσας ὡς ἐπέπεσε ἀσπιδόσεως ἢ τὰς τὸ ὁμοσσίον ὁμολογῆσας ἐν πεισῶν ἢ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ χειροτονίας ἐποίησεν καὶ τῆτο γέγονεν δρεχὴ ἐτέρας μέμψεως κατ' αὐτῶν, ὅτι ἐν ταῖς ἄλλων παρρηκίαις χειροτονεῖν ἐπεχειρεῖ τὰ μὴν ἐν καὶ ἀθανάσιον, ἕτως τότε ἀσπιδόσεν.

A mordicùs adhaeserant, damnato priore studio, Romam se conferunt. Et libellum penitentiae Iulio Episcopo porrigentes, vocem ac fidem consubstantialis amplexi sunt: scriptisque ad Athanasium literis, affirmarunt se cum illo communionem in posterum servaturos. In hunc igitur modum Ursacius & Valens prospero rerum Athanasii successu prostrati devictique, tunc temporis in fidem consubstantialis consenserunt. Athanasius verò per Pelusium iter faciens Alexandriam, in singulis per quas transibat civitatibus, cunctos commonebat ut Arianos quidem averterentur: eos vero susciperent qui consubstantialis fidem profiterentur. In quibusdam etiam Ecclesiis ordinationes fecit. Quares alterius adversus illum criminatio nis ansam praeiuit, propterea quòd in aliorum Ecclesiis ordinare tentasset. Et res quidem Athanasij, tunc temporis in huiusmodi statu erant.

Κεφ. κς.

Περὶ τῆς τυραννὸς μαγνητικῆς βετρακίου.

CAP. XXV.

De Magmentio & Vetracione tyrannis.

ΕΝ τῷ τῷ τὰ δημόσια ἔχῃ ἡ τυχεῖσα παραγῆ διεδέχετο ἀεὶ ἡς ὅσα κεφαλαιώδη ἀσπιδόσεν ἐκ ἀναγκαῖον, ἀναλαβόντες βραχὺ λέξομεν ὅτι τὸ κῆρυξ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως τελευτήσασθαι, οἱ τρεῖς αὐτῶν παῖδες τῷ βασιλείῳ αὐτῶν διεδέξαντο, ὡς ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ πεποιήμεθα μνήμῳ ἴσμεν ἢ ὅτι συνεβασίλευσε τῆτοις ἀνεψίος αὐτῶν, ὃ ὄνομα δαλμαπῶν ὁμῶνυμῶν τῷ ἰδίῳ πατρὶ. ὃν ἐπὶ ὀλίγον συμβασίλευσαν οἱ στρατιῶται ἀνείλον, ἔκελεύοντο κωνσταντίνῳ τῷ σφαγῆν, ἀλλὰ μὴ κωλύοντο. ὡς δὲ κωνσταντίνῳ ὁ νέος τοῖς τῶ ἀδελφῶν μέρεσιν Ἰππῶν, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν στρατιῶν συμβαλῶν ἀνῆρεθη, ἡδὴ πολλάκις πρότερον εἰρηταιμῆν δὲ τὴν ἐκείνης ἀνάγκῃ, ὃ πρῶτος πρὸς ῥωμαῖκῃς ἐκνήθη πόλεμῶν, καθ' ὃν κωνσταντίνῳ ἐδὲν ἐπῆσθεν ἐντυχῶς νυκτομαχίας γὰρ ἀεὶ τὰς ὄρας ῥωμαίων καὶ πρῶτων γρομῆς, Ἰππικρατέστερα τότε τὰ πρῶτων πρὸς ὀλίγον ἐδίξε γίνεσθαι καθ' ὃν καιρὸν ἕτε τὰ χριστιανῶν ἡσύχαζεν, ἀλλὰ δι' ἀθανάσιον, καὶ τὴν τῶ ὁμοσσίῳ λέξιν

Interea vero ingens motus republicam concussit. De quo pauca dicam, summa duntaxat rerum capita quae necessario commemoranda sunt, paulò altius repetens. Mortuo Constantino, tres ejus liberi in Imperio successere, quem admodum in superiore libro retulimus. Sciendum porro est, unà cum illis imperasse cognatum ipsorum Dalmatium, patri suo cognominem. Qui cum brevi tempore Imperium obtinisset, a militibus est interfectus, non jubente id quidem, sed neque prohibente Constantio. Qualiter autem Constantinus junior dum in fratris sui ditionem invadit, ipse quoque à militibus peremptus est in conflictu, jam antea à nobis non semel commemoratum est. Post ejus caedem, bellum Persicum adversus Romanos excitatum est. In quo bello Constantius nunquam prospere rem gessit. Nocturnâ enim pugna circa Romanorum ac Persarum fines commissa, Persae tunc, licet ad modicum tempus, superiores fuisset videbantur. Eodem tempore res quoque Christianorum haud multo paciores fuere: sed propter Athanasium & ob vocem consubstantialis, bellum

per Ecclesias erat. Dum in hoc statu res A
essent, in Occidentis partibus Magnen-
tius quidam tyrannus exoritur: qui
Constantem earum partium Imperato-
rem in Galliis tum degentem, per infi-
dias interemit. Quo facto, ingens bel-
lum civile constat est. Nam Ma-
gnentius quidem tyrannus univēsa Ita-
lia potiebatur. Africam quoque sub di-
tionem suam redegerat: ipsasque adeo
Gallias obtinebat. In Illyrico vero apud
urbem Sirmium alter à militibus leva-
tus est tyrannus, nomine Vetrano. Sed
& in urbe Roma tumultus haud exigu-
B
us fuit. Nam Nepotianus fororis Con-
stantii filius, gladiatorum manu stipatus,
Imperium arripuerat. Verum hunc qui-
dem Magnentii duces peremere. Ipse
verò Magnentius reliquas Occidentis
provincias hostiliter invadens, univēsa
vastabat.

ἀπὲρ τὰς ἐκκλησίας πόλεμον ἦν ἐν τέτοις
καθεστώτων τῶν πραγμάτων, μαγνέντιος περὶ
τὰ ἑσπέρεια μέρη ἐπεφύη τυραννὸς ὃς Κων-
σταντῖα τῆν ἑσπερίων μερῶν βασιλευσέντα, ἀπὲρ
τὰς γαλλίας διάγοντα, ἐκ συσθηδῆς ἀνείλετο
ἡρωδῆμα, ἐμφύλιον μέγιστον ἀνερρπίδην
πόλεμον μαγνέντιον μὴν γὰρ ὁ τυραννος, πά-
σης Ἰταλίας ἐκράτει, ἀφεικνίον τε καὶ λιβύων
ὑφ' ἐαυτοῦ πεποιήτο, καὶ αὐτὰς τὰς γαλλίας ἐ-
χελαδῶν ἐν ἰλλυρικῶς ἔν σερμίου πόλει, ἐ-
πὸ τῶν στρατιωτῶν ἕτερον ἐρητήτο τυραννον
ὄνομα ἧ αὐτῶν βετρανίων ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν
ῥώμων ταραχὴν καλεῖσθαι ἔκωνσταντίου γὰρ
δελφιδῆς ἦν, ὃν νεπολιανὸς ὄνομα, ὃς αὐτὸν
ποιεῖτο τῆ βασιλείας, χειρὶ μονομάχων ἐ-
ρυφορέμῳ νεπολιανὸν μὴν ἐν οἱ μαγνέντιος
καθεῖλον στρατηγὸν μαγνέντιον ἧ Ἰππῶν
πάντα τὰ ἑσπέρεια κατεσρέφετο.

CAP. XXVI.

Qualiter mortuo Occidentis partium Imperatore, Paulus & Athanasius iterum suis sedibus puls: & Paulus quidem cum in exilium abduceretur occisus est: Athanasius fuga se proripuit.

A Tque hæc omnia mala uno fere
eodemque tempore confluerunt.
Quarto enim anno post Serdicensē
Concilium hæc gesta sunt, Consulatu
Sergii & Nigriniani. Quæ cum nuntiata
essent, totius quidem Imperii summa ad
unum videbatur pervenisse Constanti-
um. Ipse verò in Orientis partibus Im-
perator appellatus, adversus tyrannos
totis viribus se accinxit. Interea inimi-
ci Athanasij opportunum tempus sibi
oblatum rati, rursus in illum nondum
Alexandriam ingressum, gravissimas ca-
lumnias confingunt: docentque Impe-
ratorem Constantium, univēsam Ægy-
ptum ac Libyam ab illo subverti. Porro
criminatione ex eo potissimum augeba-
tur, quod is in aliorum Ecclesiis or-
dinationes facere præsumpsisset. In
hoc rerum statu ingressus Alexan-
driam Athanasius, Episcoporum Ægy-
pti concilia congregavit. Qui qui-
dem convenientem prorsus cum Ser-
dicensi Synodo, & cum ea quam Hiero-
solymis Maximus convocaverat, tu-
lere sententiam. At Imperator, qui
jam pridē Arianorum opinione erat im-
butus, cuncta quæ paulo ante statuerat

Κεφ. κς'.

ὡς τῆ βασιλείας τῆν ἐσπερίων τελευτήσαντος, αὐτὸν τῆν ἰσ-
τὴν ἐκλήθησαν τόπων Παύλον καὶ Ἀθανάσιον καὶ ὡς Παύλον
μὴν εἰς ἐξορίαν ἀπαρμόμειον ἀιρηθῆναι ἀθανάσιον
δὲ ἀπέδρα.

C
Tούτων ἧ πάντων τῶν κακῶν σύρροια
βραχεῖ γέρονε χρόνῳ τέλει γὰρ ὑστέρη-
ετει μὲν τὴν ἐν Καρδικῇ συνόδον γέγονε, καὶ
τὴν ὑπάσειαν σεργίου καὶ νιγριανῶν τέτων ἀρ-
θῶν, ἐδόκει μὴν εἰς Κωνσταντίον μόνον ἀπε-
ληλυθέναι τῆ βασιλείας αυτοκράτορος
τοῖς ἀνατολικῶς ἀναδειχθεῖς μέεσι, καὶ τῶν
τυραννῶν παύσει ἦν ἐντεπείζεσθαι καὶ
εὐκαιροῖν οἱ πρὸς ἀθανάσιον διαφερέμῳ
ἐκείνου νομισάντες, αὐτὸν κατ' αὐτὸ καὶ μὴ
D
πω τῆς Ἀλεξανδρείας Ἰππῶν τῶν, μέγιστον
διαβολὰς ἔξεργάζοντο διδάσκεισιν τε τῶν
βασιλέα Κωνσταντίον, ὡς εἶη πάσαν ἀναπ-
πων αἰγυπτιὸν ἐλιβύων μάλιστ' ἧ τὴν δι-
βολῶν ἠύξησεν, τὸ χειροτονίας αὐτὸν ἐν αὐ-
λοπείας παρρησίας ποιήσαντος ἀθανάσιος
ἐν τούτῳ καταλαβῶν τὴν Ἀλεξανδρείαν
συνόδους τῶν ἐν αὐτῇ τῶν Ἰπποκόπων συνήθη-
σεν οἱ ὁμόφωνα ἐψηφίσαντοῖς τότε ἐν σαρ-
δικῇ συνελθεῖν, καὶ τῆν αὐτῶν μαξίμην ἐν τῶν
ἱεροβλύμοις ἡρωδῆμα συνόδῳ ὃ βασιλέα
καὶ αὐτὸς παλαι τῆν ἄρειαν κατεχόμενον
δόξην, πάντα τὰ μικρὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ